

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2008. év március hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T :

A jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság 2007. év június hó 15. napján kihirdetett **B.84/2006/35.** sorszámú ítéletét **I. r. és III. r. vádlottakkal** szemben **megváltoztatja**. E vádlottak főbüntetését 1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre enyhíti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetésüket mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlottal szemben 2-2 (kettő-kettő) évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy abba végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általuk előzetes fogvatartásban, illetőleg házi őrizetben eltöltött időt.

A **II. r. vádlottal** szemben az elsőfokú bíróság ítéletét **hatályon kívül helyezi** és a Fejér Megyei Bíróságot új eljárásra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és III. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fejér Megyei Bíróság a 2007. év június hó 15. napján kelt B.84/2006/35. számú ítéletével az I. r. vádlottat kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A II. r. vádlottat az ellene bűnsegédként, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt emelt vád alól felmentette.

A III. r. vádlottat kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A csekély mennyiségű kábítószerre tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt

indult eljárást megszüntette. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban, és a házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

A bíróság az eljárás során lefoglalt kábítószeret elkobozta, illetve az egyéb bűnjeltárgyak lefoglalását megszüntette és kiadta.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére külön-külön, illetőleg egyetemesen kötelezte a vádlottakat, míg a továbbiakban felmerült bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt a magyar állam viseli.

Az ügyész az I. r. és a III. r. vádlott terhére a fő- és mellékbüntetés súlyosítása, míg a II. r. vádlottra nézve a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezett. E körben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletnek a II. r. vádlottat érintő rendelkezését helyezze hatályon kívül, mert az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

Az I. r. vádlott és védője enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséért fellebbezett.

A II. r. vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

A III. r. vádlott és védője enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséért jelentett be fellebbezést.

A IV. r. vádlottra vonatkozó ítéleti rendelkezés első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.619/2007. számú indítványában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Indítványozta az I. r. és a III. r. vádlott büntetésének súlyosítását.

Kifejtette, hogy a II. r. vádlottat érintő részében az ítélet megalapozatlan, mert a tényállás nincs felderítve, illetve hiányos, a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le az elsőfokú bíróság, valamint indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy ezáltal az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a II. r. vádlottat terhelő bizonyítékok értékelésével nem foglalkozott, nem adta indokát annak, hogy ezen terhelő vallomásokat miért vetette el. Ezért a II. r. vádlottra az ítéletet a Be. 373. § /1/ bekezdés III/a. pontjára figyelemmel a Be. 375. § /1/ bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

Ugyanakkor a tényállás a I. r. és a III. r. vádlottat érintő részében megalapozott, okszerű a következtetés a bűnösségükre és a cselekmények minősítése is törvényes. A vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés azonban

törvénysértően enyhe, így azok súlyosítása indokolt. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli átiratban foglaltakat teljes egészében fenntartotta.

Az I. r. vádlott védője az enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Becsatolta a lakhely szerinti önkormányzat polgármestere által készített és az I. r. vádlott karitatív tevékenységéről szóló jellemzést, amely szerint a település nyugdíjasainak egy részét anyagi ellenszolgáltatás nélkül támogatja, gondozza és ezzel nagy segítséget nyújt a korlátozott létszámban foglalkoztatott közhasznú munkásoknak.

Az I. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy jelenleg GyED-ből él, havi jövedelme bruttó 90.000,- forint.

A II. r. vádlott és védője az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A II. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy jelenleg lakatosként dolgozik, havi jövedelme kb. 100.000,- forint.

A III. r. vádlott és védője az enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséért bejelentett fellebbezést fenntartotta. A védő becsatolta a pszichiáter-addiktológus főorvos szaktanácsadói véleményét, amely a III. r. vádlott kábítószer függőségét támasztja alá. Ugyancsak becsatolta a megyei kórház vizsgálati lapját, amely igazolja, hogy a III. r. vádlott addiktológiai gondozásban részesült.

A III. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy jelenleg élettársával közös háztartásban él, havi jövedelme 130-140.000,- forint, és a közeljövőben gyermeket várnak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § /1/ bekezdésére figyelemmel a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbíráta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást az eljárási szabályok megtartásával folytatta le. Feltárta és tárgyalás anyagává tette mindazon bizonyítékokat, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének eldöntéséhez, értékeléséhez szükségesek, azokat megvizsgálta, de mérlegelési, indokolási kötelezettségét kizárólag az I. r. és a III. r. vádlottat érintően teljesítette, míg a II. r. vádlottra nézve ezt elmulasztotta.

A másodfokú bíróság jogosult és köteles ellenőrizni, hogy az elsőfokú bíróság figyelembe vette-e, és értékelte-e a döntés hozatal szempontjából jelentős érveket és ellenérveket. Az érdemi felülvizsgálat lehetőségének egyik fontos feltétele, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően teljesítette-e indokolási kötelezettségét. Ha az elsőfokú ítélet indokolása olyan mértékben hiányos, hogy az adott ügyben

egyáltalán nem állapítható meg belőle, hogy mire alapította a bíróság a döntését, illetve ez nem ellenőrizhető, az érdemi felülvizsgálat lehetősége megghiúsul, és az ítélet megalapozatlansága miatti hatályon kívül helyezést eredményez.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az eljárás fő kérdése, a II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége körében oly mértékben nem teljesítette indokolási kötelezettségét, hogy emiatt a Be. 373. § /1/ bekezdés III/a. pontjában meghatározott hatályon kívül helyezési ok áll fenn, az alábbiak szerint.

A II. r. vádlottnak a nyomozás során tett gyanúsítotti nyilatkozata szerint a III. r. vádlott ajánlotta fel neki és feleségének, az I. r. vádlottnak, hogy tud olcsón szerezni extasy tablettát (nyomozati iratok 407. oldal). A későbbiekben feleségével az I. r. vádlottal tapasztalták, hogy a disco vége felé többen kérnek tőlük kábítószer. Ekkor vetette fel az I. r. vádlott, hogy vásárolhatnának tovább eladásra „anyagot”. Először ellenezte, de később ebbe **beleegyezett**, mert jó kereseti lehetőségnek tűnt. Ezt követően az I. r. vádlott havi két alkalommal vett extasyt tablettákat a III. r. vádlottól. Tudott a felesége tevékenységéről, az eladásra váró extasy tablettákat a konyhában lévő fagyasztóban **tárolták**. Tisztában volt azzal is, hogy felesége, az I. r. vádlott kábítószer vásárlás céljából utazott el (nyomozati iratok 409. oldal 1., 2. bekezdés).

A II. r. vádlott nyilatkozta továbbá, hogy **mobiltelefonszámát több vásárlónak is megadta a felesége** azzal, hogyha ő nem érhető el, hívják a férjét, a II. r. vádlottat és **néhányan telefonáltak is** (nyomozati iratok 411. oldal 1. bekezdés) cáfolják az elsőfokú ítélet megállapításait. További nyomozati vallomásában részletesen beszámolt a kábítószeres eladási és beszerzési áráról, név szerint megjelölve azokat a személyeket, akiknek az I. r. vádlott - mennyiségre lebontva - kábítószer értékesített három, a lakóhelye közelében levő három településen működő diszkókban, ahol ő lemezlovasként dolgozott (nyomozati iratok 409. oldal 3. bekezdés).

Az II. r. vádlott a kényszerintézkedés tárgyában tartott ülésen nyomozati vallomásával egyező előadást tett (5.Bny.190/2005/2. számú jegyzőkönyv 2. oldal, nyomozati iratok 443. oldal), majd a vádlottat a nyomozás során további három alkalommal hallgatták ki, amikor is az első gyanúsítotti vallomását változatlanul fenntartotta (nyomozati iratok 413., 415., 417. oldal).

Az I. r. vádlott előadása szerint - bár végig következetes nyilatkozta, hogy férje nem vett részt a kábítószer kereskedelemben - tudott a tevékenységről és arról is, hogy abból bevétel származott (nyomozati iratok 317. oldal), és e bevételt a közös háztartásukban együtt használták fel.

A III. r. vádlott - feltáró jellegű, beismerő és önmagát is bűncselekmény elkövetésével vádoló - nyomozati és tárgyalási nyilatkozataiban terhelően vallott a II. r. vádlottra.

Valamennyi vallomásában az I. és II. r. vádlottat többes számban említi.

A III. r. vádlott a nyomozás és a tárgyalás során is lényegében azonosan nyilatkozta, hogy néhány alkalommal **a házaspár együtt jött a kábítószerért, pár esetben a II. r. vádlott egyedül érkezett és átszámolta** a kábítószer, volt, hogy csak

az I. r. vádlottnak adta azt át (nyomozati irat 503-513. oldalak, bírósági iratok 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal).

Az ügyészi meghallgatáson (nyomozati iratok 515. oldal), és a tárgyaláson (11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal) a III. r. vádlott vallotta, hogy egy alkalommal a II. r. vádlott azzal hívta fel telefonon, hogy **szerezzen neki 2-300 darab extasy tablettát.**

Az elsőfokú bíróság ezen - a II. r. vádlottat terhelő - bizonyítékok értékelésével nem foglalkozott, nem adott számot arról, hogy az ellentétes bizonyítékok közül melyiket milyen okból fogadta el és melyiket milyen okból vetette el. A II. r. vádlott felmentését kizárólag az I. r. vádlott vallomásaira alapította, anélkül, hogy a III. r. vádlott terhelő nyilatkozatait és a II. r. vádlott nyomozás során tett előadását egyenként és összességében értékelte volna.

Az elsőfokú bíróság részéről a bizonyítékok értékelésének és az indokolási kötelezettségnek az elmulasztása a tényállásnak a Be. 351. § /2/ bekezdés a.-b.-d./ pontjaiban foglalt megalapozatlanságát eredményezték.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 376. §-ának /1/ bekezdése alapján a Be. 373. § III/a. pontjában foglalt okból a Fejér Megyei Bíróság ítéletét a II. r. vádlottal szemben hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Be. 378. § /1/ bekezdés II. fordulata alapján a Fővárosi Ítéltábla iránymutatásul a megismételt eljárásra az alábbiak elvégzését tartja indokoltnak:

- A II. r. vádlottat a Be. 117. §-ában foglaltakra történt figyelmeztetést követően - amennyiben nem él a vallomás megtagadásának jogával - részletesen meg kell hallgatni.
- Az I. r. vádlottat és a III. r. vádlottat a Be. 296. § /3/ bekezdésében és a Be. 82. § /1/ bekezdésében foglaltak figyelembevételével tanúként kell kihallgatni.
- A megismételt eljárás során a Be. 404. § /4/ bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók (Be. 404. § /5/ bekezdés).

Az elsőfokú bíróságnak az ezt követően rendelkezésére álló bizonyítékokat részletesen kell elemezni, értékelni, mérlegelni, egymással összevetni és részletes indokát kell adni annak is, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve mely bizonyítékokat, mely részükben és miért nem tartott valóznak. A bizonyítékok ekkénti értékelését követően vonható le az ésszerű, okszerű, logikai hibáktól mentes következtetés és lehet minden kétséget kizáróan állást foglalni a II. r. vádlott bűnösségének kérdésében, a bűnösség megállapítása esetén pedig cselekménye társtettesi vagy bűnsegédi minősítését illetően.

A Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlott és a III. r. vádlottat érintő kétoldalú fellebbezések alapján megvizsgálta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást.

Mindenek előtt megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által a IV. r. vádlottra meghozott felmentő és eljárást megszüntető rendelkezés, amelyet az ügyész nem támadott, jogerőre emelkedett, így azt a másodfokú bíróság értelemszerűen nem vizsgálta.

A fellebbezéssel érintett az I. r. és a III. r. vádlottakra nézve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az a vádlottak feltáró jellegű beismerő vallomásán alapul.

Az elsőfokú bíróság a le nem foglalt kábítószer mennyiség hatóanyag-tartalmának meghatározáskor helyesen alkalmazott becslést. Nem vette azonban figyelembe, hogy a kábítószer nem állapítható meg, hogy mikor került az országba, illetve az értékesítést megelőzően a BM Bűnügyi- Szakértői- és Kutatóintézet táblázata értelmében mennyi volt az extasy tableta vádlottakra legkedvezőbb hatóanyag-tartalma.

A tényállás részbeni megalapozatlansága a Be. 351. § /1/ bekezdés b./ pontja és 352. § /1/ bekezdés a./ pontja szerint, az iratok alapján kiegészíthető és helyesbíthető:

- A kábítószer országba kerülésének időpontja nem állapítható meg.
- A le nem foglalt 248 darab extasy tablettánál a legalacsonyabb átlagos hatóanyag-tartalom a BM Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézet táblázata alapján 2002. évben 20 milligramm/tabletta volt. Így a 248 darab extasy tableta 4,96 gramm MDMA hatóanyagot tartalmazott, amely a csekély mennyiség felső határának 496 %-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 24,8 %-a (Btké. 23. §).
- A lefoglalt 52 darab extasy tableta a jelentős mennyiség alsó határának 11,9 %-a (elsőfokú ítélet 6. oldal /1/ bekezdés).
- A lefoglalt és le nem foglalt összesen 485 darab extasy tableta 14,7 gramm MDMA hatóanyagot tartalmazott, amely a csekély mennyiség felső határának valamivel több, mint 14-szerese, a jelentős mennyiség alsó határának 73,5 %-a.
- Az I. r. vádlott vizeletvizsgálatának negatív eredménye és az igazságügyi elmeszakértői vélemény alapján nem kábítószerfüggő (nyomozati irat 359, 365. oldal). Az I. r. vádlott jelenleg gyermekgondozási díjban részesül, havi jövedelme bruttó 90.000,- forint.
- A III. r. vádlott vizeletében az elvégzett vizsgálat eredményeként tetrahydro-cannabinolsav volt kimutatható, amely azt jelenti, hogy a vizeletminta vétele előtt kábítószernek minősülő marihuannát, illetve hasist fogyasztott (nyomozati irat 585. oldal).
- A III. r. vádlott az igazságügyi elmeszakértői vélemény szerint nem kábítószerfüggő (nyomozati irat 601. oldal).
Jelenleg élettársi kapcsolatban él, havi jövedelme 130-140.000,- forint, a közeljövőben gyermeke születik.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás az I. r. vádlottat és a III. r. vádlottat érintően teljes egészében megalapozott és felülbírálatra alkalmassá vált Be. 351. § /1/ bekezdés).

A bizonyítékok értékelése körében a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra kíván rámutatni:

A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen becsatolta a pszichiáter-addiktológus főorvos által készített szaktanácsadói véleményt, amely a III. r. vádlott drogfüggőségét állapította meg.

Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 21-es számú Módszertani levele szerint a kábítószer függőség véleményezésére jogosult: igazságügyi pszichiáter szakértő társával, aki lehet az igazságügyi orvostan szakorvosa, igazságügyi pszichiáter szakértő vagy pszichiáter szakorvos, mint eseti igazságügyi szakértő a hatóság ilyen irányú kirendelése alapján adhat a függőség tekintetében véleményt.

A Be. 99. § /2/ bekezdés a./ pontja és 101. § /2/ bekezdése értelmében a kábítószer függőség véleményezésére igazságügyi pszichiáter (vagyis elmeorvos) szakértő a társával jogosult.

Az addiktológus szakértőnek kizárólag a kábítószerfüggő kezelésével kapcsolatban van szakmai kompetenciája véleményt adni, így érdemben csak arra nyilatkozhat, hogy hol történjek mind a kábítószer függőséget megelőző kezelés, mind a kábítószer függőséget gyógyító kezelés.

A pszichiáter-addiktológus főorvos nem bejegyzett igazságügyi szakértő, a kábítószer-függőség kérdésében egyedül nem jogosult véleményt adni, szaktanácsadói véleménye a fenti jogszabályi előírásoknak nem felel meg, így a védelem által becsatolt okirat bizonyítékként sem értékelhető.

Ugyancsak a III. r. vádlott védője csatolta a megyei kórház által vezetett kezelő lapot, amely szerint az érintett vádlott kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, illetve kábítószer használatot kezelő ellátásban részesült.

A védelem által becsatolt igazolás már az elsőfokú bíróságnak is a rendelkezésére állt és erre figyelemmel történt a csekély mennyiségű tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt a Be. 283. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján az eljárás megszüntetése. Így a másodfokú eljárás során ezen okirati bizonyíték különösebb jelentőséggel nem bír.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. r. vádlott és a III. r. vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is törvényes. Nem tévedett, amikor mindkét vádlott bűnösségét - a vádirati minősítéstől eltérően, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján - a Btk. 282/A. §-ának /1/ bekezdése szerint minősülő kereskedéssel elkövetett visszaélés kábítószerrel visszaélés bűntettében állapította meg.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket általában helyesen sorolta fel, súlyosító körülményként a másodfokú bíróság a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát értékelte.

További enyhítő körülmény az I. r. vádlott és a III. r. vádlott esetében a büntetlen előélet.

A másodfokú bíróság az I. r. vádlott javára értékelte továbbá a lakhely szerinti község polgármestere által adott és a vádlott karitatív tevékenységéről szóló pozitív jellemzést.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak a ténynek, hogy az I. r. vádlott és a III. r. vádlott beismerő vallomása egyben feltáró jellegű volt és az általuk forgalmazott kábítószer mennyiség a jelentős mennyiség alsó határának mintegy 70 %-a.

A másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészségnek a büntetés súlyosítását célzó fellebbezését.

A bűncselekmény elkövetése óta közel 3 év telt el, mindkét vádlott rendezett családi körülmények között él, újabb büntetőeljárás nem indult ellenük.

Így az elsőfokú bíróság által kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos és a fellebbviteli főügyészségnek e körben tett indítványa is alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megjelölt és a másodfokú bíróság által kiegészített nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel a szabadságvesztés büntetéseket a Btk. 87. § /2/ bekezdés c./ pontjának alkalmazásával enyhítette. Mindkét vádlott azonos mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel követte el a visszaélés kábítószerrel büntetettét. Ezért a másodfokú bíróság főbüntetésüket cselekvőségükkel arányban álló, azonos tartamú, 1 év 6 hónapi szabadságvesztésben állapította meg. A szabadságvesztés végrehajtását - a vádlottak személyi körülményeire figyelemmel - a Btk. 89. § /1/, /2/, /3/ bekezdésének alkalmazásával 2-2 évi próbaidőre felfüggesztette, mert eddigi életvitelük alapján feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata, annak elrendelése esetén a Btk. 43. § a./ pont szerint börtön, azzal, hogy a Btk. 99. § /1/, /2/, /3/ bekezdése alapján beszámítani rendeli a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetőleg házi őrizetben eltöltött időt.

A bíróság mindkét vádlott esetében mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetését, mert a Btk. 53. §-a szerint - az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén - az csak végrehajtandó szabadságvesztés mellett alkalmazható.

Figyelmezteti a bíróság az I. r. vádlottat és a III. r. vádlottat, hogy a felfüggesztett büntetést a Btk. 91. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján végre kell hajtani, ha a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt velük szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabnak ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, így az előbbi a Be. 372. §-a szerinti változtatásokat meghaladóan a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § szerint helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. §-ában foglalt okok hiányában további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év március hó 6. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság B.84/2006/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.241/2007/5. számú ítéletében írt változtatással az I. r. és a III. r. vádlottakkal szemben jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év március hó 6. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke